

Reisverslag Uilenweekend

19 – 21 Februari 2021

Georganiseerd door:

www.birdingbreaks.nl

Dag 1 (19 februari)

Wageningen – Valkenburg

Als ik op de ontmoetingsplek voor dit uilenweekend aankom schijnt de zon al volop. Wat een schril contrast met een week geleden! Toen lag er nog een dikke laag sneeuw en waren de mensen aan het schaatsen. Nu dient het voorjaar zich aan en zingen de eerste vogels. We hebben afgesproken bij Lexkesveer (Wageningen). Daar is een plek waar regelmatig een Steenuil in een boom zit. Na een korte kennismaking lopen we richting die boom. Ja hoor, de Steenuil is present! Het is wel goed zoeken om hem te zien, want zijn bruin-wit verenkleed is een perfecte camouflage waardoor de uil moeilijk te onderscheiden is. Nadat ik mijn telescoop op de uil heb gericht zien de klant hem ook. Daarna zien we hem met de verrekijker en later ook met het blote oog. Als de vraag komt of deze uil al gepaard is, besluit ik om nog eens verder te kijken in de bomen. Tot mijn verbazing blijkt er een boom verderop een tweede Steenuil te zitten! Dat heb ik hier nog niet eerder meegemaakt. Deze gaat zo mogelijk nóg beter op in zijn omgeving, maar ook hier biedt de telescoop uitkomst. De uilen zitten heerlijk in het zonnetje en we genieten van beiden. Terwijl we naar de uilen staan te kijken vliegt er een Waterpieper over en boven de stuwwal cirkelt een Ooievaar. Hoewel het genieten is op deze plek stel ik na een uur toch voor om verder te gaan.

Het bruin-wit verenkleed van de Steenuil bij Lexkesveer is een perfecte camouflage

Op tien minuten rijden is de volgende plek voor een uil, dat is op de Grebbeberg. Als we het bos in lopen fluiten overal vogels en kijken we onze ogen uit. Het is het 'normale spul', maar toch klinkt dit na een lange winter als muziek in de oren. We zouden bijna vergeten dat we hier voor de uilen komen. Dus lopen we na een tijdje toch maar verder. Helaas blijkt deze uil NIET op zijn plek te zitten, maar het weekend is nog lang dus niet getreurd. We stappen weer in de auto en gaan terug naar Wageningen. In een woonwijk is daar een roestplaats voor Ransuilen. Als we daar aankomen zien we drie uilen in een boom zitten. Eh, sorry... Ik zie er 13. Na wat heen en weer gepraat blijken we allebei gelijk te hebben. In de ene boom zitten er 3 en in een andere 13. Na wat speurwerk zien we een stukje verderop (goed verscholen) nog een 17^e uil zitten. Ook hier weer nemen we uitgebreid te tijd om de uilen te bekijken en zien we ondertussen nog vele andere vogeltjes zitten. Zo zit er pal voor ons een Heggemus uit volle borst te zingen en valt mijn oog op twee vogeltjes in een berkenboom. Als ik mijn telescoop erop richt zie ik het rode petje van de Barmsijs.

Inmiddels is het tijd voor een sanitaire stop, dus rijden we verder richting het Renkumse Beekdal. Op een paar minuten lopen is de tweede kans voor de Bosuil. Ook hier weer zingen de vogels volop. Te beginnen bij een Roodborstje die uit volle borst zit te zingen pal voor onze geparkeerde auto's. Als we uitstappen zingt het gestaag verder. Al vogels kijkende en genietend lopen we richting de plek voor de Bosuil. Helaas blijkt ook deze niet present. Als we terug lopen horen we een vogel roepen. Volgens

mij is het een Gaai die een Buizerd na doet maar volgens de klant is het een echte Buizerd. Als even later en 1 meter grote flap tussen de bomen scheert, kan ik niet anders dan de klant gelijk geven....

Pal voor onze geparkeerde auto's zit een Roodborstje uit volle borst te zingen.

Ik heb nog een laatste plek voor een Bosuil op mijn lijstje, dus gaan we richting Arnhem. Gelukkig is deze wél present, waardoor we die ook op onze lijst kunnen zetten. Terwijl we naar de uil kijken zien we een stukje verderop een mannetje Keep mooi in de bomen zitten en ook hebben we zicht op een aantal (reeds bezette) Blauwe Reiger nesten. Als ik op mijn horloge kijk zie ik dat het al kwart over drie is. Hoog tijd om richting Limburg te gaan, want in de schemering hebben we daar een plek waar we kans hebben op een Kerkuil. Dus stappen we in de auto voor een bijna twee uur durende rit. De Kerkuil wordt al eerder gespot, maar déze vogel is helaas dood. Ter hoogte van Roermond ligt een dode Kerkuil in de middenberm....

Om 17:15 checken we in bij het hotel, maar tijd om naar de kamers te gaan hebben we niet. Dus gaan we meteen maar richting de boerderij bij Slenaken. Als ik me bij de heer des huizes meldt, vertelt hij mij dat er in Limburg maar weinig sneeuw en vorst is geweest en (belangrijker nog) dat de Kerkuil recentelijk nog is gehoord. We installeren ons zo op het erf dat we goed zicht hebben op het uilengat in de boerderij en het wachten kan beginnen... Langzaam valt de avond over de boerderij en blijft het uilengat leeg. Als het echt donker is (om 18.50 uur) zien we een uil over de boerderij vliegen, als ik mijn sterke zaklamp op de uil richt zien we een vogel die lijkt op een Kerkuil. Hopend op een nog betere waarneming blijft onze blik strak gericht op het gat, maar helaas levert dat niks meer op. Vanaf 18:55 uur zingen er twee mannetjes Bosuil, af en toe afgewisseld door *kewICK* van het vrouwtje. Het is verleidelijk om na de Kerkuil nog op zoek te gaan naar deze Bosuilen, maar koud, moe en trek in een maaltijd besluiten we om richting het Hotel te gaan. Daar gaan we om 20:00 uur aan tafel.

Om 17:45 uur installeren we ons op het erf met zicht op het gat waar de Kerkuil uit komt vliegen.

Dag 2 (20 februari) Hamsterreservaat, Vijlenerberg en omgeving Valkenburg

Om 07:30 uur kan het ontbijt opgehaald worden en een uurtje later zitten we in de auto richting het Hamsterreservaat bij Sibbe. Helaas blijkt het niet zo goed te gaan met de Hamsters, maar het gevoerde beheer is goed voor grote aantallen zangvogels en muizen. Die laatste trekken dan weer roofvogels en uilen aan. Een paar jaar geleden zaten er ook een aantal Velduilen, maar deze winter schittert deze soort door afwezigheid. Weinig kans dus, maar we gaan toch. Voordat we goed en wel bij het reservaat zijn landt er al heel dichtbij een vrouwtje Blauwe Kiekendief vlak naast de weg en boven de velden bidden verschillende Torenvalken. Als we uitstappen is de lucht vol met zingende Veldleeuweriken, wat het 'mooi weer gevoel' goed doet. Op de akkers zien we (kort) een paartje Rietgors en een mannetje Geelgors laat zich prachtig bekijken. Zoals te verwachten was helaas dus géén Velduil. Om 10:00 uur vliegt er wel een Rode Wouw over in noordoostelijke richting.

Een uurtje later waren we in het Vijlenerbos. Daar begonnen we met een tweede Rode Wouw de parkeerplaats. Ook deze vloog naar het noordoosten. In het bos zongen veel vogels hun hoogste liedje. Leuk waren de twee Vuurgoudhaantjes, de Kortsnavelboomkruiper (zat zo dichtbij/goed in beeld dat ik bijna vergat om een foto te maken) en drie driftig roepende Middelste Bonte Spechten. We waren pas halverwege de wandeling, maar besloten toch maar om terug te gaan, omdat we alle soorten die we hier op onze verlanglijst hadden staan prachtig gezien hadden.

In het Vijlenerbos zagen we verschillende (driftig roepende) Middelste Bonte Spechten.

Na de lunch ging het richting de Curfsgroeve. Daar zagen we een Oehoe op het nest zitten. Hoewel de vogel behoorlijk ver weg zat, ontdekten we haar redelijk eenvoudig. In het bos riep de Groene Specht herhaaldelijk, en heel ver weg was het trompetterend *krru* van Kraanvogels te horen. Rond 15:00 uur kwam een groep van ruim 200 goed zichtbaar over. Gestaa volgen de Kraanvogels verder en ook wij ging door op zoek naar de volgende uil. Daar aangekomen was er (voor de verandering.....) niks te zien. Toen we op het punt stonden om terug te gaan naar het hotel sprak een passant ons aan. Hij vertelde dat er een half uur geleden een Velduil was gezien bij het Hamsterreservaat in Sibbe. Dat bleek daar maar 10 minuten rijden vanaf te liggen, dus de beslissing was snel genomen om het diner nog even uit te stellen en een gokje te wagen voor deze uil. Toen we daar aankwamen stond er een man met een telescoop vogels te spotten, dus die maar eens aangesproken. Hij wees ons op de constante stroom Kraanvogels en vertelde dat hij er die dag al 15 duizend had geteld! Die Kraanvogels hadden wij al gezien, dus toch maar eens verder gekeken of er niet ergens iets was te zien van een Velduil. Na 5 minuten zoeken zag ik hem vliegen. BINGO!!! uilensoort 6 voor dit weekend. Hij vloog behoorlijk ver weg, maar liet zich wel bekijken. Zo zagen we hem op een fazant stoten en lag hij in de clinch met 1 van de 25 Grote Zilverreigers. Na een kwartiertje ging hij (goed zichtbaar) op het veld zitten. Daar hebben we nog even van hem genoten en toen besloten om te gaan eten.

Dag 3 (21 februari) Valkenburg-Oost Maarland

De volgende dag stonden we om 06:15 uur al buiten. Hoewel het nog pikdonker was, waren de eerste Merels al aan het zingen. Na 5 minuten rijden was de eerste stop voor Oehoe's. Vrijwel direct nadat ik was uitgestapt hoorde ik hem al. *OE-hu* klonk er links van de weg. Beantwoord door het rauwe *KWA* van het vrouwtje aan de rechterkant. Ik heb een paar filmpjes gemaakt en daarna voorgesteld om verder te gaan. Weer terug bij de auto hoorden we een stukje verderop nog een bosuil zingen. We zijn verder gereden richting het Hamsterreservaat, wellicht lukte het om de Velduil nog wat dichterbij te zien. We zagen wel een uil, maar het was nog te donker, te kort en te ver om er met zekerheid een Velduil van te maken. Inmiddels begon het aan de horizon te gloren, zagen we drie reeën over het veld lopen en kwam de wereld langzaam tot leven. Ik besloot om verder te rijden richting de Juliana Groeve. Toen we daar waren roffelden verschillende Grote Bonte Spechten en ook vandaag weer zongen de vogels uit volle borst. De kauwtjes reageerden geschokt toen er een mannetje Slechtvalk over vloog, maar de Grote Lijsters bleven volop zingen. Op de weg terug zagen we de enigste Sperwer van dit weekend (een mannetje). Helaas werd de idylle ruw verstoord door een crossmotor. Toen ik daarna op mijn horloge keek zag ik dat het al 08:45 uur was. Tijd om terug te gaan naar het Hotel t voor het ontbijt. Rond 10:30 uur stonden we weer buiten met onze bagage. We zijn richting de Geul gegaan om de Waterspreeuw te zoeken. Die hebben we helaas niet gezien, maar wel heel veel

vraatsporen van de bever en ook hier weer wroetsporen en prenten van wilde zwijnen en ook prenten van de das. Even riep een Kleine Bonte Specht en ook hoorden we diverse Groene Spechten roepen. Toen we terug reden door Valkenburg hoorde ik een Grote Gele Kwikstaart zingen. De vogel liet zich prachtig bekijken en daar hebben we dan ook uitgebreid de tijd voor genomen. Om 12:30 uur kwam de eerste Kraanvogels over (75). Daarna zijn we verder gereden richting Oost-Maarland om het weekend af te sluiten met een bezoek aan het grindgat. Bij Meerssen vloog de derde Rode Wouw van het weekend over de snelweg. Toen we bij Oost-Maarland de snelweg afgingen zag het er uit van de Grote Zilverreigers. In het totaal telden we er 31, daarnaast zaten er ook nog een groep van 25 Nijlganzen. Bij het grindgat aangekomen hoorden we het IJsvogeltje roepen en na wat speurwerk werd de felblauwe rug zichtbaar van een vogel die in een omgevallen boom zat. Snel de telescoop erop gericht zodat hij mooi te zien was. De klant zag ook een groepje van 17 Geelwangschildpadden langs de waterkant zitten zonnen. Op het water had een paartje futen het voorjaar in de bol, ze waren aan het baltsen. De Dodaars die er zat was nog ongepaard en in winterkleed. Op het strand zaten een paar honderd Aalscholvers opeengepakt. Toen we verder liepen hoorden we weer Kraanvogels. Een groep van wel 430 vogels ging boven onze hoofden cirkeltjes draaien. Heel mooi. Als toetje hadden we een Groene Specht die 35 meter voor ons mooi op de grond ging zitten. Daarna hebben we nog geëvalueerd wat de mooiste waarneming van het weekend was, maar dat viel nog niet mee, zoveel mooie waarneming maakte het lastig om te kiezen. Om 15:30 uur hebben we afscheid genomen en zijn we naar huis gegaan. Op de terugweg vloog er ter hoogte van Venray nog een grote groep Kraanvogels boven de snelweg. Ja, het was een uitzonderlijk mooi weekend!

Arnhem, 27 februari 2021
Fokko Erhart

